

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Hajdu Sándor*

Cím: *Ma indul útnak Budapestről Budapestre a főpolgármester*

Forrás: *Az Est*

Bp
(Hely)

1928. 9. 14.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

625.7

Hely

Idő

"1928"

Személy

He'

Ma indul útnak Budapestről Budapestre a főpolgármester

— *Az Est tudósítójától* —

Ripka főpolgármester, mint jelentettük, ma esztartókn nyakába akarja venni a fővárost, hogy személyesen győződjék meg Budapest uccáinak és utainak botrányos állapotáról. A főpolgármester vizitáló útjának hírére

Az Est-hez egyetlen napon annyi panasz, annyi vád futott be, hogy kénytelenek vagyunk átpakolni azokat a főpolgármester úr szeredásába:

vigye magával inspicáló útjára és ha kíséretében lesznek a főváros útéptési osztályának urai, szeljen belőlük számukra minden uccasarkon egy-egy karéjjal, nem baj, ha megrontják a gyomrukat, a főváros közönsége már úgyszólamint belebetegedett Budapest uccáinak piszkába, gödreibe és sarába.

Azt kérdezi az egyik olvasónk, hogy

mit ad a főváros a maga közönségének ellenszolgáltatásul azokért az adókért,

amelyeknek árán oly fényes adminisztrációt tart. *Városi kultúrát?* Hát nézzünk a szemébe ennek a kultúrának. Az iskolákba — amelyekért Bárczynek jár minden köszönet — különféle intézményeket telepítenek. A világításból, a villany és gáz árából olyan üzletet

csinált a főváros, hogy minden polgári háztartás nyögi. A víz minősége közismerten leromlott, Budapest vízvezetékli víze a háború előtt híres jó ivóvíz volt. A közlekedés eszközeinek az ára méregdrága és a mai forgalomhoz képest csőd előtt áll.

Marad a levegő. A levegőt nem lehet közüzem útján közvetíteni a főváros lakosságának, a levegővel tehát senki sem törődik.

Az uccák portalanítása és a levegőnek a tisztól való megtisztítása érdekében évek óta semmi sem történik.

Mit ad a főváros vezetősége a főváros publikumának? Adót, közterheket, Nádor-kertet, főúri palotákat.

Egy másik előfizetőnk arra hívja fel a főpolgármester figyelmét, hogy gyalogszerrel induljon el a városházáról s térjen le a Belváros akármelyik mellékutájára, például a Molnár uccába. Lépdeljen végig ennek az uccának hullámos kockakövein és ha bokaficamodás nélkül eljut az Eskü térig, hálaimát mondhat a plébánia-templomban. Am ne hagyja ki sétájából a népjóléti minisztérium előtt most kikövezett útszakaszt. Itt megfordították a kockaköveket és ezeknek az éles pereme dühösen borotválja a járókelők cipőjét.

Két olvasónk két makadam-útra invitálja a főpolgármestert. Az egyik makadammal borított ucca a belső Lipótvárosban fekvő Hollán ucca.

— Megáll az ember esze, — mondja Hollán uccai kalauzunk — hogy ha megfejteni próbálja,

miért burkol a főváros a város szívében makadammal.

Félév alatt úgy kimossa az eső a kavicsot és úgy szétfújja a szél a homokot, hogy hozzá lehet látni a javításához.

Felhívták a figyelmünket a Százados út burkolatára is. Itt az év elején fektették rá az úttestre a hónapokig heverő kavicsrakásokat, de az eső és a szél úgy megviselte a Százados utat, hogy a lelkét kirázza annak az utasnak, aki autón vagy kocsin keresztül mer vágni a Százados úton.

A budaiak arra kéri a főpolgármes-

tert, hogy autón tegye meg a körútját. A Krisztina tér kikopott kőköcskéről a gyönyörű Naphegyre vezet egy ucca, a Gellérthegy ucca. Szinte a főváros szívében van Budának ez a folyton épülő népes negyede, de

az odavezető uccákon életveszélyes a közlekedés.

a Gellért ucca hepe-hupás, télen sáros, nyáron poros úttestének Pest felé néző oldala karfa nélkül áll, pedig ott meredeken esik a hegyoldal.

Bettenetesen elhanyagolt ez az egész városrész.

A Dezső ucca, a Tigris ucca, a Lisznyay ucca a remek bérházak és villák között gondozatlanul, gyalogjárók nélkül kigyózik, a csodaszép Nagyhegy tér — egy ugrásra a királyi palotától — elhagyott koldustanya piszkos, borostás képét mutatja, jaj annak az autónak, amelyik erre merészkedik.

E sorok írója autón végigment ezen az uccákon s most nyomatékkaival invitálja a főpolgármester urat, hogy

tegye meg ezt a körutat a Krisztina térről a Széna térig.

A Márvány ucca soksebhelyes makadamútja után életének veszélyeztetésével áthatolt a Városmajor ucca, a Kis Svábhegyi út és a Virányos út gödöraknáin, a Pasaréti út kimosott, gondozatlan, piszkos országútján, amelyet — ha történetesen a Göcsejben volna — a parasztszekerek keresztet vetve kerülőnének el. Itt Budapesten azonban nem lehet elkerülni, az auto végigdülöng rajta, majd egyszerre felmérést ugrik, fájdalmasat nyikkan: a sofőr jelenti, hogy eltört a hátsó tengely.

Budapestnek ez az egész hatalmas területe villákkal, bérházakkal benépesített egészséges negyede. Ennek az utával sem törődik azonban senki, mintha a főváros ellenségét látná az egészségtelen, megfertőzött levegőjű fővárosból idemenekült lakosságban.

A főváros útéptési tehetetlensége kétségbeesítő.

Minden nagyvárosnak már régen megállapodott útépitési programja van. Budapest még a makadám-nál tart.

mintha a külföldre kiküldött szakértők tanulmányutjukon bekötött szemmel robogtak volna végig.

Nagyon kevés, amit a főváros közönsége kíván: *tisztán tartható uccákat, gyalogszerrel kényelmesen járható utakat és modern útburkolatot az autók, kocsik és szekerek számára*, az utóbbit is hangsúlyozni kell, mert a vidéki felhozatal nem kis mértékben függ a jó utaktól. Ma *poros, piszkos uccák levegőjét kénytelen szívni, lábatrontó, idegtépő kövezetet taposni és nyaktörő utakon kísérteni a veszedelmet a Névtelen Gyalogjáró, aki pedig egy a Névtelen Adófizetővel*, ezzel a jobb gondozásra érdemes pesti polgárral.

Hajdu Sándor